

nadřízená instance neshledávajíc důvodu k odkladu meritorního vyřízení rozhodla ve věci jinak, nežli stavební úřad obecní.

Stížnost nenamítá, že žal. úřadem vyslovené uznání sporných parcel za parcely stavební a jím určená stavební čára odporuje dosaváde platnému plánu polohy. Okolnost, že neodpovídají novému plánu polohy, dosud neschválenému, dle toho, co dovedeno, nemůže odepření žádaného uznání stavební kvalifikace parcel a žádané stavební čáry ospravedlniti. Nelze tedy shledati, že by právní názor vyslovený v nař. rozhodnutí odporoval zákonu.

Ježto pak okolnost, že projednává se nový plán polohy, pro posouzení věci je irelevantní, když — jak nesporno — tento plán není ještě schválen, nelze shledati ani vytýkané vady řízení v tom, že zsv před rozhodnutím nezjistil, v jakém stadiu jednání o změnu plánu polohy jest.

Je tedy stížnost bezdůvodná.

Č. 2598.

Policejní věci: I. Policejní řízení trestní jest ovládáno zásadou oficiality a zjištění materiální pravdy. — II. Právo úřadu, ocenění důkazy, týče se jen důkazů provedených; nemůže tedy úřad stranou nabízené důkazy o relevantních okolnostech odmítnouti předem jako zbytečné.

(Nález ze dne 3. září 1923 č. 7652).

Prejudikatura: ad I. Boh. 2248 adm.

Věc: Josef P. v H. proti rozhodnutí zemské správy politické v Praze stran nedovoleného výčepu lihovin.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Osp odsoudila st-le pro přestupek Šu 22 živn. ř., kterého se dopustil, jak šetřením zjištěno bylo, tím, že neoprávněně provozuje výčep lihovin, dle Šu 132 lit. a) živn. ř. k pokutě 500 Kč ve prospěch rezervního fondu nemocenské pokladny v Č. B., při nedobytnosti do vězení na 50 dnů.

Odvolání zsp zamítla, poněvadž skutková povaha uvedeného přestupku výpovědi svědků jest zjištěna, a zamítla další žádost za promínutí trestu, jelikož zde není důvodů zvláštního zřetele hodných.

O stížnosti do toho rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Žal. úřad vycházel ze skutkového předpokladu, že st-l neoprávněně provozuje výčep lihovin.

Pro tento úsudek neposkytují však spisy dostatečného podkladu. Žal. úřad založil totiž předpoklad svůj, jak ze spisů a ze znění odsuzujícího nálezu zjevno, na četnickém oznámení toho obsahu, že v únoru 1922 st-l ve svém hostinci prodal S-ovi a B-ovi po láhvi rumu, jak tito a udavatel N. dosvědčili, jakož i na výpovědích N-a a H-a slyšených jako svědků u obecního úřadu. St-l však popřel při četnickém šetření veškerou vinu a byv slyšen odpovědně u obecního úřadu hájil se, že žádosti, aby hudebníkům dal lihoviny, nevyhověl, nemaje jich vůbec, že však jeho švagr F. ze své vlastní soukromé zásoby přenechal hořké víno, které nepije a které mu zbylo; svědci Antonín N. a Josef

H. dodatečně u obecního úřadu slyšení udali pouze a to N., že Josef H. dal hudebníkům tehda v litrové láhvi buď rum neb víno, že však neví, kolik a zač, H., že dal v litrové láhvi hudebníkům buď rum aneb kořalku aneb víno, ale že neví, kdo mu to vydal, zda st-l, jeho žena aneb jeho švagr F. Jsou tu tedy jediné výpovědi dvou svědků zcela neurčité a tento předpoklad není dostatečný, aby logicky odůvodnil závěr žal. úřadu, že st-l neoprávněně provozoval výčep lihovin.

Chtěl-li žal. úřad tím, že důkaz svědkem F. již během řízení zvláště v odvolání st-lem vedeným neprovedl, označiti, jak ostatně v odvodním spise výslovně připustil, že důkaz ten pokládá vzhledem k výsledku řízení a příbuzenskému poměru za zbytečný, sluší poukázati k tomu, že jest ovšem zůstanoveno uvážení úřadu, aby ocenil důkazy, že se však toto ocenění může přirozeně týkati pouze důkazů již provedených. Nelze tudíž důkazy nabídnuté o relevantních okolnostech odmítnouti jako zbytečné již předem. Dle všeobecné zásady oficiality ovládající správní řízení a tedy dle zásady zjištění materiální pravdy, jež platí i pro policejní řízení trestní, jest povinností úřadu vyšetřiti i okolnosti ve prospěch obviněného svědčící, okolnosti svědčící pro jeho vinu i proti ní uvážiti, je oceniti a pak rozhodnouti.

Ježto podle toho, co svrchu bylo uvedeno, nemá předpoklad žal. úřadu ve spisech dostatečné opory a nevyšetřením oněch st-lem namítaných okolností porušena byla všeobecná zásada oficiality, jest řízení vadným a bylo pro tuto podstatnou vadu řízení nař. rozhodnutí zrušiti dle Šu 6 zák. o ss.

Č. 2599.

Státní občanství: I. Žena provdaná, jejíž manželství nebylo soudně rozloučeno ani za neplatné prohlášeno, nemůže samostatně nabýti stát. občanství, nýbrž sleduje, vyjma případ §§ 1 č. 4 a 15 úst. zák. č. 236/1920 v tomto směru svého manžela. — II. Na udělení státního občanství podle dvorského dekretu z 12. dubna 1833 není nároku.

(Nález ze dne 3. září 1923 č. 11.689).

Prejudikatura: ad II. Boh. 2536 adm.

Věc: Jiří, Eliška a Julie K. na S. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Stížnost Elišky K. se odmítá jako nepřípustná. Stížnost Jiřího a Julia K., pokud jde o nárok na udělení státního občanství, se zamítá jako neodůvodněná; jinak se k stížnosti Jiřího a Julia K. zrušuje nař. rozhodnutí pro vady řízení.

Důvody: V podání vzneseném na zsp-ou dne 14. ledna 1921 prohlásili st-lé, že žádají o propůjčení čsl. státního občanství resp. že podle zákona z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. optují pro státní občanství čsl.

Zsp žádosti za udělení státního občanství nevyhověla.

Min. vnitra nař. rozhodnutím